

[Erlendsson.]

virksomhed fortsat skal kunne opretholdes som et godt og lønnende arbejdssted.

I øvrigt kan vi gå ind for lovforslaget med de af indenrigsministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag med undtagelse af nr. 3, 14, 16 og 21.

Edele Kruchow (RV):

Det er med stor tilfredshed, at det radikale venstre er med i det flertal, der tager ansvaret for ændringsforslag, der fører til, at et bredt flertal kan stå sammen om vedtagelsen af en ny lægemiddellov.

Der har unægtelig været flere knaster, som det var svært at få has på, men så meget desto glædeligere er det, at arbejdet er lykkedes. Lovforslaget har jo enslydende været fremsat 3 gange, og lovforslagets kapitel 1 vakte fra første fremsættelse kvaler, idet det indeholdt så store bemyndigelser på ministerplan, at det var svært at få det til at stemme overens såvel med den forhenværende som den nuværende indenrigsministers liberale holdning, sådan som den kom til udtryk i begges fremsættelsestaler.

Imidlertid er det nu lykkedes at ændre § 3 således, at en liberalisering i forhold til såvel kosttilskud til mennesker som fodertilskud til dyr, vitaminer, mineraler m. v. ikke kan misforstås. Det fremgår ligeledes klart af bemærkningerne i betænkningen, hvad der forstås ved paragraffens ord om præparater fremstillet af rene naturprodukter, som ikke har skadelige virkninger for brugere. Det eksemplificeres nøje, og det må bemærkes, at homøopatiske midler til en vis grad indgår heri ligesom den række præparater, der blev nævnt af hr. Camre for lidt siden. Det er således tilfredsstillende, at lovteksten udtrykker, at disse varer nu også frit vil kunne sælges, idet de ikke hører under apoteksforbeholdet i § 5.

Et andet af de problemer, det tog tid at få tilstrækkelig samling om, er lægemiddelinformationen til læger og medicinalpersoner. Det radikale venstre er enig i det synspunkt, der fremgår af redegørelsen fra et udvalg om statslig lægemiddelinformation fra maj 1974. Der er behov for en information ud over, hvad Den almindelige danske Lægeforening og medicinalindustrien står for i øjeblikket.

Ændringsforslaget, som indenrigsministe-

ren har stillet, og hvis tilblivelse bygger på langvarige forhandlinger i udvalget, har vor tilslutning, fordi det inddrager såvel lægeforeningen som medicinalindustrien i det foreslåede lægemiddelinformationsnævn. Heri ligger også en anerkendelse af disse to gruppers hidtidige og fortsatte værdifulde arbejde med problemerne. Det vil jeg gerne understrege, netop efter hvad hr. Erlendsson sagde for et øjeblik siden. Forslaget indebærer, så vidt jeg kan skønne, først og fremmest, at man yderligere nu vil fremme en så neutral og hurtig information om lægemidler til de interesserede, som det overhovedet er muligt.

I denne sammenhæng tilslutter vi os også, at monopoltilsynet kommer ind i tilsynet om lægemiddelpriser. Vi tror, at de administrationsomkostninger, som både lægemiddelinformationsnævnet og monopoltilsynet fremtidig vil pålægge os, vil indvindes igen for skatteyderne gennem det arbejde, de to organer får overdraget. Bevillingerne hertil vil yderligere selvsagt gå gennem finansudvalget, så der bliver i allerhøjeste grad hold på beløbsstørrelserne, der skal bruges.

Under første behandling i februar i år udtalte jeg, at vi principielt i det radikale venstre ville medvirke til, at loven skulle fungere i forbindelse med vort medlemskab af EF. Som bekendt accepterede EF's ministerråd i februar det danske synspunkt, at EF-direktiverne ikke er til hinder for en politik, der sigter mod at begrænse antallet af medicinske specialiteter på markedet af hensyn til den offentlige sundhed. Også dette indgår i et ændringsforslag til § 15, som vi er meget tilfredse med.

Den åbning af vort eget marked for udenlandske lægemidler i ubegrænset antal, som nogle har frygtet, synes vi altså at have fået under passende kontrol, samtidig med at vore egne medicinalprodukter forhåbentlig også kan få øgede muligheder i fællesmarkedet.

Den hidtidige lov om apotekervæsenet omfatter foruden de forhold vedrørende lægemidler, som indgår i dette lovforslag, også distributionen af lægemidler.

Da lovforslagets § 45, som hr. Karlskov Jensen var inde på, var så væsensforskelligt over for landbruget med hensyn til den hidtidige praksis, er vi også enige i det ændringsforslag, der udsætter drøftelsen af de